„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 222. Sroda 25. Września 1867. Rok wydania 57.

Prenumerata

na

„Gazetę Lwowską“

wraz

z Dodatkiem urzędowym

od 1. października do 31. grudnia.

Dla miejsowych . . . 3 złr.

Dla zamiejscowych . 3 złr. 90 c.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

☞ Zwracamy uwagę szanownych abonentów, że przy Gazecie Lwowskiej wychodzi bez podwyższenia przedpłaty od początku poprzedniego kwartału dodatek nadzwyczajny poświęcony statystyce, ekonomii politycznej i historyi krajowej.

Część nieurzędowa.

Jego ces. król. Apostolska Mość odjechał dnia 22. b. m. z Wiednia do Ischl.

Przedwczoraj (23. b. m.) odbyło się po dwumiesięcznem odroczeniu spowodowanem rokowaniami deputacyi przedlitawskiej i węgierskiej, dwudziestesiódme posiedzenie Izby deputowanych Rady państwa pod przewodnictwem prezydenta Dra. Giskry. Z ministrów obecni byli na posiedzeniu Ich Exc. John, Taaffe i Hye.

Po przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytano reskrypt ministra sprawiedliwości z uwiadomieniem o sankcyonowaniu ustawy o traktowaniu obszernych projektów do ustaw; reskrypt tegoż ministra z opinią kolegium doktorów wiedeńskiego fakultetu medycznego o projekcie nowej ustawy karnej i podany już poprzednio w naszej gazecie reskrypt tyczący się sprawy pożyczki miasta Brodów. Udzielono potem kilka urlopów między innemi hr. Adamowi Potockiemu urlop sześciotygodniowy do podróży do Rosyi; p. Ludwik Skrzyński składa mandat jako deputowany rady państwa. Baron Hormuzaki marszałek sejmu bukowińskiego składa w języku rumuńskim przyrzeczenie jako deputowany rady państwa i zajmuje miejsce po prawej stronie.

Nastąpiło potem sprawozdanie komisyi o przedłożeniu rządowem tyczącem się noweli do ustawy karnej. Komisya proponuje przyjęcie projektu rządowego z małemi dodatkami i zmianami. Sprawozdawcą jest dep. Mühlfeld. Nowela ta znosi jak wiadomo niektóre zastrzeżenia karne jako to: chłostę, kajdany, utratę praw obywatelskich itp. Przystąpiono zaraz do specyalnej dyskusyi. Wstęp i pierwsze cztery paragrafy znoszące chłostę cielesną i karę kajdan przyjęto według projektu komisyi.

§. 5. opiewa: „Trybunałom każdej instancyi daje się upoważnienie, w wypadkach, dla których w ustawie zagrożona jest kara śmierci, po uwzględnieniu wszystkich okoliczności, zamiast wyroku kary śmierci wydawać wyrok dożywotniego lub czasowego ciężkiego więzienia powyżej lat dziesięciu.“

Po przemowie sprawozdawcy za tym paragrafem zabrał głos Jego Exc. minister Hye wzywając w imieniu rządu Izbę aby ten paragraf wykreśliła. W dłuższej przemowie usiłował wykazać, że §. 5. redukuje prawo ułaskawienia do zera.

W dalszej dyskusyi wniósł dep. Sturm poprawkę ażeby zamiast wyrazów „po uwzględnieniu wszystkich okoliczności“ położyć „przy istnieniu ważnych powodów łagodzących.“

Przy głosowaniu wniosek komisyi uchylony został większością 75 głosów przeciw 48, a poprawka dep. Sturma przyjęta większością 70 głosów przeciw 47.

§. 6. projektu ustawy przyjęto bez dyskusyi.

Do §. 7. wniósł dep. Zaillner poprawkę, ażeby od dnia publikacyi tej ustawy ustały szkodliwe następstwa prawne połączone z wyrokami karnemi przy skazaniu na karę za zbrodnie, które nie polegają na pobudkach haniebnych lub nie mają cechy hańbiącej.

Poprawka ta została przyjęta i odesłana do komisyi dla sformułowania.

Posiedzenie zamknięto o godz. 2¼ po południu. Przyszłe posiedzenie we środę.

Na posiedzeniu z d. 17. b. m. obradowała komisya do ustawy karnej nad artykułem XIII. który został do końca przedyskutowany, i o artykule, który traktuje o nadużyciu władzy urzędowej, o przyjmowaniu podarunków w sprawach urzędowych, o przekupności i t. d.

§. 173, fałszywe zeznanie przed publiczną zwierzchnością, przyjęto podług projektu rządowego.

§. 174, zbieg kilku czynności karygodnych, wykreślono z tem zastrzeżeniem, ażeby ten paragraf przy drugiem odczytaniu przyłączyć jako uzupełnienie do §. 29.

§. 175, uwolnienie od kary za karygodne czynności wymienione w §§. 172 i 173, dalej §. 176, ubieganie się o złożenie krzywoprzysięstwa, albo złożenie fałszywego zeznania przed zwierzchością publiczną, zostały wykreślone, a ostatni paragraf dla tego, że §. 24 został wykreślonym.

W artykule XIV. został §. 177 na wniosek Dr. Mühlfelda odmiennie od projektu rządowego ustylizowany, zaś §. 178, drugi ustęp §. 179 i czwarty ustęp §. 180 zostały wykreślone z tem samem zastrzeżeniem co §. 174. Pierwszy ustęp §. 179 i drugi ustęp §. 180 zostały bez odmiany podług projektu rządowego przyjęte, zaś ustęp pierwszy i trzeci tegoż paragrafu w ostatniej stylizacyi, której wymagała zmiana §. 177. §§. 181 i 182 wykreślono, zaś §. 183 w pierwszym ustępie przyjęto bez zmiany, drugi ustęp zaś wykreślono z zastrzeżeniem jak przy §. 174.

Przedmiotem obrad na posiedzeniu komisyi do ustawy karnej w d. 21. b. m. był artykuł XV., który orzeka o karygodnych czynach względem religii. Już §. 184 który określa pojęcie zbrodni przeciw religii, stał się powodem do dłuższej, żywej debaty. Pierwszy ustęp tego paragrafu opiewa jak następuje: „Zbrodni przeciwko religii staje się winnym, kto a) publicznie przeciw Bogu bluźni, albo innych od wiary w Boga chce odwrócić.“ Dr. Mühlfeld proponował, aby to orzeczenie w §. 184 wykreślić i bluźnierstwo przeciw Bogu poczytać jedynie za przekroczenie, podciągając je pod §. 187, który traktuje o przestępstwie poniżania religii. Poparli ten wniosek deputowani dr. Hanisch i Limbeck, przeciwko niemu zaś wystąpili deputowani dr. Mandelblüh, dr. Wyrobek i dr. Leonardi, którzy chcieli mieć uznane za zbrodnię tak bluźnierstwo, jako też odwodzenie od wiary w Boga. Gdy się za obu wnioskami jednakowa liczba głosów oświadczyła, przeważył przewodniczący Mende swoim głosem na stronę wniosku Mühlfelda, który też wyniesiony został do uchwały. Ustęp b) §. 184 przyjęty został bez zmiany podług projektu rządowego. Przy §. 185, orzekającym, które naruszenia przepisów religii mają być uważane za zbrodnie, a które za przestępstwa, zmieniono tylko ustęp wstępny stosownie do opuszczenia ustępu a) §. 184, dalsze ustępy od 1—4 przyjęto jednogłośnie podług projektu rządowego.

Następnie przerwano dalsze obrady nad tym artykułem i powrócono do poprzedzającego artykułu, który traktuje o nadużyciu władzy urzędowej. Na wniosek dr. Mühlfelda ustylizowała komisya §. 177 tego artykułu odmiennie od projektu rządowego w ten sposób, że zbrodnię nadużycia władzy urzędowej popełnia każdy urzędnik lub sługa jakiegokolwiek urzędu, jeżeli powierzoną sobie władzę urzędową ze szkodą innego oprócz tych, którym z urzędu swojego podlega, przeciw swojej powinności wykonuje, albo wykonać omieszkuje. Komisya podzielała bowiem zdanie dr. Mühlfelda, że nadużycie władzy rządowej, ściśle biorąc, jest możliwe tylko ze szkodą tych, którzy tejże władzy podlegają i że odnośna ustawa powinna głównie tych brać w obronę, nad którymi władza urzędowa jest wykonywaną. Komisya zwróciła jednakże uwagę i na to, że może nastąpić przekroczenie obowiązków urzędowych także ze szkodą tego, który powierza władzę urzędową i zastrzega sobie orzec o tem w osobnym ustępie, któryby nie miał tytułu o nadużyciu władzy urzędowej. Ponieważ jednak co do sformułowania tego osobnego orzeczenia nie mogło przyjść do zgody i kilku członków komisyi a oraz minister sprawiedliwości podnieśli pewne wątpliwości przeciw powyższej stylizacyi §. 177, więc postanowiono ułożyć tenże paragraf w następującej formie: „Każdy urzędnik, albo sługa sądowej lub jakiejkolwiek innej zwierzchności publicznej, który swój urząd nie podług obowiązku wykonuje lub zaniedbuje, aby przez to komukolwiek, czy to państwu, lub innej jakiej społeczności, lub też pojedynczej osobie szkodę wyrządzić, ten staje się winnym zbrodni nadużycia urzędu“ (nie władzy urzędowej). Uchwaliła także komisya uzupełnienie do drugiego ustępu §. 177 wliczając do kategoryi osób, które tej zbrodni dopuścić się mogą, także i mężów przysięgłych, zaprzysiężonych mężów zaufania, świadków sądowych i notaryuszów, opuściwszy inne osoby policzone do tej kategoryi w projekcie rządowym, jako to: sędziów polubownych, obrońców w sprawach karnych i t. d.

W komisyi do spraw gospodarstwa społecznego dep. hr. Dürkheim oświadczył, że postawi w izbie wniosek względem rewizyi istniejącej ustawy o kolejach żelaznych, który to wniosek zyskał przyzwolenie komisyi. W trzeciej sekcyi tejże komisyi (dla handlu) dep. Vidulich zdawał sprawę względem petycyi co do budowy portu w Tryeście. Po ścisłej debacie referent, który ze stanowiska gospodarstwa społecznego pochwala objęcie budowy przez towarzystwo kolei południowej, został przyjęty z małemi zmianami i uchwalono przedłożyć go na ogólnem zebraniu komisyi, ponieważ sekcya zaproponowała oraz, aby ocenienie finansowej strony tej kwestyi mogło być przekazane komisyi finansowej.

Dnia 20. b. m. wieczorem odbyła się pierwsza wspólna narada subkomisyi wybranej przez obie deputacye dla ułożenia zasady porozumienia na podstawie układu między obudwoma ministeryami zawartego. Ze strony deputacyi cislitawskiej wybrani zostali do subkomisyi: Herbst, Kaiserfeld, Hock, Hopfen i Brestl; ze strony deputacyi węgierskiej pp. hr. Szecsen, hr. Franciszek Zichy, Trefort, Koloman, Ghiczy i Paweł Somssich. Prezydent ministeryum węgierskiego hr. Andrassy, tudzież obadwaj ministrowie finansów Becke i Lonyay byli obecni na posiedzeniu. Komitet cislitawski wyszedł z tego stanowiska, że unifikacya długu państwa nie bezwzględnie lecz tylko w jak najszerszy sposób przeprowadzoną być powinna i tak samo jak „najmożliwsze“ odpadnięcie kosztów amortyzacyi długów państwa, nie powinna naruszać praw wierzycieli. Wysokość wymogów na pokrycie długu państwa nie będzie więc wcale naruszoną. Następnie deputacya cislitawska zażądała ostatecznego oświadczenia, jaką sumą, lub jaką kwotą procentową Węgry na zawsze lub przynajmniej przez dłuższy szereg lat do pokrycia długu państwa przyczyniać się będą, gdy się nie utrzymała myśl nawet prowizorycznej ugody. Na rok 1866 obejmują Węgry po strąceniu wydzielonych 25 milionów, sumę 38,700.000 złr., ale według przedłożenia rządowego nie ma żadnej podstawy do obliczenia prestacyi na dalsze lata. W tym względzie węgierski minister finansów oświadczył, że Węgry zacząwszy od ostatniego grudnia 1869 obejmą na przyszłość stałą cyfrę 33 miliony bez względu na to, jaki rezultat mieć będzie przedłożyć się mający przez rząd plan unifikacyi długu państwa i odpadnięcie amortyzacyi. Na

mocy tego oświadczenia ugoda otrzymała trwałą podstawę.

Obiedwie subkomisye miały zebrać się znowu dn. 21. b. m. wieczorem na wspólne posiedzenie dla powzięcia ostatecznego postanowienia względem uczynionych przez rząd węgierski propozycyi. W kołach dobrze zawiadomionych utrzymują, że po oświadczeniu, które ze strony węgierskiej dano względem sumy dopłacać się mającej przez Węgry, ugoda ministeryalna nie dozna żadnej dalszej zmiany prócz wpisania w nią wspomnionego oświadczenia. Zresztą nie można przywiązywać wielkiej wagi do doniesień dziennikarskich, ponieważ subkomisye nie mogą nic uchwalać a zadaniem ich jest tylko wyjaśnienie kwestyi mające służyć deputacyi za podstawę do oryentowania się. Rezultata dotychczasowych konferencyi były pomyślne. Posiedzenie zapowiedziane na dzień 21. b. m. nie przyszło do skutku i zostało odłożone na dzień następny.

„Gazeta wiedeńska“ donosząc o najwyższem rozporządzeniu z d. 14. września b. r., mocą którego, powołana najwyższem pismem odręcznem z d. 20. października 1860 do życia, rada oświecenia została rozwiązaną — wyłuszcza w następujący sposób powody, które sprowadziły to rozporządzenie.

Wiadomo, że z ugruntowaniem nowego ukonstytuowania Austryi patentem z d. 20. października zostało ministerstwo wyznań i oświecenia zniesione, a sprawy tegoż przydzielono nowoutworzonemu ministerstwu stanu, lub też, o ile one odnosiły się do krajów korony węgierskiej, kancelaryom nadwornym.

Musiało to oczywiście wzniecić obawę, że pożądana jednolitość w systemie nauczania może być zachwianą, jeżeli równocześnie z tem rozporządzeniem nie będzie utworzony organ, rozciągający swój zakres działania na wszystkie kraje państwa, którego powołaniem byłoby przestrzeganie najwyższych zasad w kierowaniu publiczną oświatą i wyrobienie im uznania także w krajach korony węgierskiej.

Nie ma wątpliwości, że ta myśl była przewodniczącą przy utworzeniu rady oświecenia, której zadaniem według nadanych jej statutów miało być, aby jako samoistne ciało doradcze badała i reprezentowała kwestye tyczące się nauk i nauczania i aby ministeryom tudzież władzom centralnym administracyjnym, którym poruczono kierowanie oświatą, służyła w tym kierunku jako rada pomocnicza.

Jak się z wspomnionych postanowień co do jej zakresu działania pokazuje, było jej zadaniem prócz urzeczywistnienia owych myśli zastąpić komisye mężów zawodu, jakie dawniej ministeryum wyznań i oświecenia zwoływało przy każdej sposobności.

Od początku r. 1864 aż do dnia jej rozwiązania rada oświecenia była czynną w pomienionych kierunkach. Rzut oka na teraźniejsze polityczne stosunki Austryi przekona każdego, że przypuszczenia które szczególniej wymagały jej utworzenia nie przemawiają już za jej istnieniem na przyszłość.

Stanowisko polityczne jakie w ostatnich czasach zajęły kraje korony węgierskiej w obec innych części państwa i wynikająca ztąd potrzeba utworzenia dla nich osobnego ministeryum oświecenia, zerwała wszelki dalszy związek między Węgrami a radą oświecenia, utworzenie zaś odrębnej Rady szkolnej dla Galicyi, której nadany został obszerny wpływ na sprawy szkół państwa i średnich, ścieśniło jeszcze bardziej granice jej działalności. W takiem położeniu rzeczy rada oświecenia mogłaby rozciągać swoją działalność tylko na część krajów austryackich, a zatem nie mogąc już urzeczywistnić myśli która głównie miała służyć za podstawę jej utworzenia, mogłaby tylko rozmijać się w tym kierunku, że wchodzący w jej skład mężowie zawodu wspieraliby radą ministerstwo wyznań i oświecenia dla zachodniej połowy państwa utworzone.

Jakkolwiek szacowną okazywała się dotąd ta rada pomocnicza, nie można zapoznawać, iż trudno byłoby usprawiedliwić skupienie a znaczne koszta pociągający za sobą jej organizm, aby utrzymywaną była dla tego tylko jednego celu, który zresztą na innej drodze mniejszym kosztem a znacznie dostateczniej osiągniętym być może. Jakkolwiek bowiem roztropnie i oględnie postępowano przy wyborze członków rady oświecenia, jakkolwiek dokładano wszelkiego usiłowania, aby nie tylko każdej gałęzi nauk ale i każdej uprawnionej pretensyi i potrzebie rozmaitych narodowości i wyznań zadość uczynić, cel ten nie mógł być osiągniętym, nie zdołano bowiem w jednej stałej korporacyi połączyć wszystkich tych mężów, których opinia w pojedyńczych wypadkach mogłaby być niezbędną lub przynajmniej pożądaną, i nawet rada oświecenia była nieraz zmuszoną na mocy przysługującego jej prawa zasięgać zdania mężów zawodu nie wchodzących w jej skład.

Ministeryum oświecenia dalekie jest od tego, aby miało wyrzekać się na przyszłość wsparcia ze strony tych mężów, którzy mu dotychczas byli znani za pośrednictwem rady oświecenia, owszem będzie często zasięgać ich zdania w sposób dla natury pojedyńczych spraw dogodniejszy i do narad swoich będzie powoływało specyalistów, którzy w stałej korporacyi, jaką była rada oświecenia, nie mogli znaleść miejsca.

A chociaż w obec powyższego stanu rzeczy, zniesienie rady oświecenia, witamy z zadowoleniem jako środek obecnemi stosunkami zupełnie usprawiedliwić się dający, cieszymy się oraz, że gorliwość tych mężów, którzy trudnemu swemu zadaniu poświęcili bogate swoje wiadomości i doświadczenie z tak poczciwemi chęciami i gorliwością, wynagrodzono najwyższem uznaniem.

„N. Fremdenblatt“ podając telegraficzne doniesienie o przybyciu wiceadmirała Tegetthoff do Veracruz, dodaje, że wiceadmirał będzie w najenergiczniejszy sposób domagać się wydania zwłok Cesarza Maxymiliana, a w razie odmowy zbombarduje jeden z portów mexykańskich. „Fremdenblatt“ wie już nawet o tem, że przeznaczony jest na zbombardowanie port Tampico, ponieważ z tym portem nie łączą się żadne interesa ani Anglii ani północnej Ameryki. „Wien. Abdp.“ zbijając powyższe doniesienie, powiada: możemy upewnić, że misya wiceadmirała Tegetthoff jest najzupełniej pokojową i że nie użyje on żadnych środków przymusowych, aby cel tejże, t. j. wydanie zwłok Cesarza Maxymiliana osiągnąć.

Tenże dziennik upewnia, że misya jen. Fleury, o której piszą od kilku dni inne dzienniki, nie ma żadnego politycznego celu i powinna być uważaną jedynie za podróż przedsięwziętą dla przyjemności.

„Wiener Abdp.“ podaje prócz tego wyjątek następujący z korespondencyi paryskiej do „Opinione“, jedynie w tym celu — jak powiada — aby skonstatować, jak niedorzeczne baśnie znajdują w dniach naszych miejsce w dziennikach: „Wynurza się nowa kwestya na horyzoncie politycznym; — pisze korespondent „Opinione“ — jest to kwestya Tyrolska. Są ludzie, którzy utrzymują — nie wiem na jakiej podstawie — że Prusy i Włochy porozumiały się co do tego, aby Austryę przekonać, że po przeprowadzeniu kolei żelaznej przez góry Brenner, nie jest już dla niej Tyrol koniecznie potrzebny. Oczywiście zażąda Austrya pewnego wynagrodzenia i spodziewają się, że mogąc przez to pokryć swój deficyt, przystanie na odstąpienie Tyrolu.

„Nordd. Allg. Ztg.“ usiłuje złagodzić wrażenie sprawione we Francyi okólnikiem hr. Bismarka z dnia 7go b. m. Powiada organ rządu pruskiego, iż stanowisko Prus względem państw południowo-niemieckich polega na uznaniu, iż państwom tym, nie zaś związkowi północnemu przypada zadanie pracowania nad ściślejszem zespoleniem obu połów Niemiec. Prusy nie używają ku temu przymusu, ani też nie wyzyskują przewagi swojej, lecz zostawiają państwom południowym wolność, czy te zechcą, aby naród niemiecki był zjednoczony lub nie. „Tylko na tej drodze — mówi „Nordd. Allg. Ztg.“ — możemy pozyskać rzeczywistych sprzymierzeńców w Niemczech, a równocześnie poruszamy się na tej drodze w obrębie granic mądrego umiarkowania, które nie daje i zagranicy ani cienia powodu do nieufności, albowiem Niemcy na tej drodze zjednoczone nie tylko zaspakajają uczucie narodowe, lecz równocześnie zapewniają pokój międzynarodowy.“ Dalej zaś powiada ten dziennik, iż Niemcy zjednoczone bez zatarcia „uprawnionego indywidualizmu“ nie żywią dalszych ambicyi; wystarczając same dla siebie, nie będą zazdrościć obcym narodom ich potęgi, lecz spokojnie żyć z niemi mogą w sąsiedzkiej przyjaźni.

W parlamencie północno-niemieckim dwa projekta adresu na mowę tronową są przedstawione, jeden Miquela, który wypowiada to, cośmy w tej mierze przytoczyli z „National Ztg.“, drugi konserwatystów, będący niemal powtórzeniem okólnika pruskiego z dnia 9. września, choć w kwestyi niemieckiej nieco oględniej przemawia niż adres narodowców; ale jeszcze nowy adres gotują złączone stronnictwa konstytucyjne.

Rządy badeński i wirtembergski przedłożyły izbom traktat zawarty z Prusami we wrześniu r. z. do potwierdzenia.

Sekretarz gabinetowy bawarski Lutz zamianowany został ministrem sprawiedliwości. Hr. Hegnenberg Dux, z którym rząd bawarski długo traktował względem przyjęcia posady posła w Berlinie, odmówił stanowczo. Rola posła bawarskiego jest trudna, jeśli ten nie przejdzie jawnie do stronnictwa unitarnego. Dotychczas w Bawaryi ścierają się zdania między poddaniem się Prusom a stanowiskiem udzielnem, nie mającem żadnej podstawy, bo opartem na słabych siłach własnych. Austrya nie daje punktu oparcia, i unika mięszania się w stosunki niemieckie.

Jak „France“ donosi, jest prawdopodobnem, że izby francuskie będą zwołane na dzień 15. listopada.

Garibaldi według „Journal de Paris“ znajduje się w Orvieto. Ochotnicy przekroczyli granicę papieskie w małych oddziałach; w większej liczbie mieli wkroczyć w okolicy Foligno.

Przeciwnie zapewnia „Patrie“, że depesze nadchodzące z Florencyi do Paryża i od granic papieskich do Florencyi nie donoszą o żadnym godnym uwagi wypadku.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) z powodu święta uroczystego obrządku gr. kat. przypadającego we czwartek, odbędzie się w myśl §. 15. regulaminu dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Oprócz spraw z ostatnich dwóch posiedzeń zaległych: 1) Propozycya Towarzystwa „Sokoł“ względem udzielania młodzieży szkolnej nauki gymnastycznej. Sprawozd. radny p. Ignacy Lewakowski. 2) Wnioski sekcyi I. w sprawie prezenty na opróżnione probostwo obrządku łac. w Malechowie. Sprawozd. radny p. Adamski.

(Pożary.) W Jastrząbkowie w pow. lwowskim d. 16. b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi, szkoda wynosi 800 złr., ogień był podłożony i domniemanego sprawcę ujęto. W Pustomytach w tymże powiecie d. 17. b. m. spaliło się pięć domów włościańskich z budynkami gospodarskiemi, szkoda wynosi 2150 złr., ogień był także podłożony, i sprawca został uwięziony. Nakoniec d. 19. b. m. w Dornfeldzie także w pow. lwowskim spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi, a przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

Sprawozdanie Komitetu Stowarzyszenia czynnej miłości bliźniego zajmującego się odnawianiem ołtarza w kościele OO. Dominikanów.

W skutek uchwały Wydziału Stowarzyszenia czynnej miłości bliźniego z dnia 9. listopada 1866 na wniosek p. Józefa Podczaszyńskiego, gospodarza Stowarzyszenia, aby odnowić ołtarz ukrzyżowanego Chrystusa Pana w kościele OO. Dominikanów, własnością Stowarzyszenia będący, wybrano z grona Dyrekcyi i Wydziału poniżej podpisany komitet, któremu poruczono zająć się zbieraniem składek, (aby nie nadwerężyć funduszów Stowarzyszenia, które na inne cele są przeznaczone), tak pomiędzy członkami Stowarzyszenia, jako też pomiędzy mieszkańcami stolicy naszej.

Dla uskutecznienia tego zamiaru i za zezwoleniem c. k. Dyrekcyi policyi z dnia 20. grudnia 1866 L. 24416, jako też na mocy uchwały walnego zgromadzenia z dnia 13. stycznia 1867 zapadłej, rozpoczęto czynność za współdziałaniem członków do zbierania składek upoważnionych, mianowicie pp.: Franciszka Motylewskiego, Jana Schmidta, Pauliny Kulczyckiej, Karoliny Wonsch, Józefy Łuckiej i przewielebnego księdza Florentego, kaznodzieję zakonu OO. Dominikanów, i wpłynęło jak następuje:

Jako dochód:

Pomiędzy członkami Stowarzyszenia zebrano	271	złr. 30	c. w. a.
Ze składek kościelnych .	58	„ 65	„ „
Pomiędzy mieszkańcami stolicy	227	„ —	„ „
Czysty z przedstawienia teatralnego dochód na ten cel przez W. Miłaszewskiego, dyrektora teatru polskiego ofiarowany . . .	300	„ —	„ „
Suma dochodu . . .	856	„ 95	„ „

Rozchód:

Rzeźba całego ołtarza . .	400	„ —	„ „
Pozłocenie tegoż	335	„ —	„ „
Obraz św. Rocha i odnawiawianie Pana Jezusa	40	„ —	„ „
Potoczne wydatki na ołtarz i inne potrzeby kościelne, niemniej wydatki poświęcenia . .	81	„ 95	„ „
Suma rozchodu . .	856	złr. 95	c. w. a.

Ponieważ ołtarz w kościele OO. Dominikanów postawiony i w dniu św. Rocha, patrona Stowarzy-

szenia, poświęcony został. przeto podpisany komitet, po uskutecznieniu swego dzieła i przy rozwiązaniu się składa przy tej sposobności szanownej publiczności i członkom Stowarzyszenia za przyczynienie się łaskawym datkiem do urzeczywistnienia powyższego celu, niemniej przewielebnemu księdzu Franciszkowi Jarzębińskiemu. przeorowi zakonu OO. Dominikanów, za pozwolenie zbierania składek kościelnych podczas piątków wielkopostnych — niniejszem najserdeczniejsze podziękowanie.

Z Komitetu Stowarzyszenia czynnej miłości bliźniego.

Lwów, dnia 23. września 1867.

Antoni Bogdanowicz, kasyer Stowarz. i komitetu. — Józef Podczaszyński, gospodarz Stowarz. i przewodniczący komitetu.

Wawrzyniec Olszewski, wydziałowy Stowarz. i komitetu. — Józef Matzner, sekretarz Stow. i komitetu.

Gospodarstwo. przemysł i handel.

W pierwszej połowie b. m. były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Przemyśl		Kalusz		Sokal		Bełz		Zaleszczyki	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacka									
Mec pszenicy	5	98	5	50	6		6		5	50
„ żyta	3	57	4	.	3	45	3	50	3	15
„ jęczmienia	2	50	2	50	2	50	2	50	2	.
„ owsa	1	50	2	.	1	55	1	40	1	.
„ hreczki	3	.	2	50	3	20	.	.	2	50
„ kukurudzy	.	.	4	50	.	.	.	.	2	50
„ ziemniaków	1	42	1	50	1	.	.	.	.	40
Cetnar siana	1	5	1	80	2	20	.	.	1	20
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	20	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	52	5	.	5	60	.	.	7	.
„ „ miękkiego	4	12	4	.	5	30	.	.	6	.
Funt mięsa wołowego	.	16	.	12	.	12			.	11
Mas okowity	.	80	.	60	.	65			.	48

Cennik
giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 24. września.

Towary: Żyto korzec 160 ℔ 7.25 (na 8. października). Owies korzec 100 ℔ 2.60 na styczeń, luty, marzec 1868). Lnianka korzec 150 ℔ 8.25 (na grudzień).

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż, 24. września. Według nadeszłych tu telegramów znikł Garibaldi w niedzielę z Arezzo ku granicy rzymskiej. Ztąd wielkie wzburzenie. W Tulonie robią przygotowania do wyprawy wojska okrętami.

„Monitor" wieczorny zawiera telegram z Florencyi z doniesieniem, że Garibaldi z rozkazu rządu włoskiego aresztowany został w chwili kiedy miał wtargnąć na terytoryum papieskie.

Berlin, 24. września. Projekt adresu, na który się zgodziły cztery frakcye parlamentu przyjęty został większością 157 głosów przeciw 58. W ciągu dyskusyi powiedział Bismark: Jeżeli naród chce zjednoczenia, to żaden niemiecki mąż stanu nie jest dość silnym, by temu przeszkodzić, ani dość nikczemnym, by chciał temu przeszkodzić. Co do północnego Szleswiku powiada Bismark, iż panowania nad narodem chcącym się oderwać, nie uważa za pożyteczne ale w pewnych razach za konieczne, jak na przykład co do Polski.

Ostatnia poczta.

Berlin, 23. września. „Kreuz Ztg." pisze: Nowe wybory do sejmu pruskiego mają się odbyć w taki sposób, aby sejm mógł się zebrać w połowie listopada zaraz po zamknięciu parlamentu.

Układy z królem hanowerskim zostały szczęśliwie ukończone. Rezultat wkrótce ma być ogłoszony. Główną w tem ma zasługę minister Windhorst, który powrócił z Wiednia. Król nie otrzyma żadnych dóbr, lecz wynagrodzenie pieniężne. Pozostają jeszcze do załatwienia tylko niektóre formalności.

„Kreuz Ztg." upewnia znowu, że nie było żadnych umów względem podróży cesarza Napoleona do Berlina.

Paryż, 23. września. „Monitor" wieczorny podaje mowę prezydenta Schneidera przy uroczystości otwarcia kolei żelaznej Chagny-Nevers. Mowa zawiera ustęp następujący: Francya jest dumną z swojej wielkości i ufa swojej potędze. Nie zazdrości żadnemu narodowi, nie pragnie zdobyczy, ale nieostrożnym byłby ten, co by się ośmielił pomyśleć o zamachu nie już na jej bezpieczeństwo ale na uczucia jej honoru narodowego.

Londyn, 23. września. Pord Cork wyprawiono demonstracye z radości, że w Manchester wyswobodzono Fenian.

„Pallmall Gazette" donosi, że parlament będzie zwołany w listopadzie dla przyzwolenia funduszów na wyprawę abisyńską.

Petersburg, 23. września. W kołach kompetentnych zaprzeczają doniesieniom dzienników zagranicznych o rozmowie Cara z Fuadem Baszą, o powołaniu W. Księcia Konstantego, księcia Gorczakowa i ministra wojny do Liwadyi.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 24. września.

Hotel George: PP. Hr. Badeni Wład., z Suchorowa. — Br. Czechowicz Wład., z Glinny. — Kunz Franc., z Strupkowa. — Podhorski Leon, z Polski. — Jordan Rozwadowski Tom., z Babina. — Zakrzewski Adolf, z Wiktorowa.

Hotel europejski: Morawetz Leopold, c. k. podporucznik, z Tarnopola. — Keplicz Włodz., z Romanowego sioła.

Hotel angielski: Hr. Karnicki Teodor, z Wołczuch. — Hudetz Wacław, z Brodek. — Sumowski Joachim, z Wołynia. Syrzistie Ferd., c. k. radca kraj., z Czerniowiec.

Hotel Krakowski: Falkowski Melchior, z Witryłowa. — Radliński Karol, z Mołotkowa. — Zabłocki Władysław, z Zarwanicy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 24. września.

PP. Ks. Sanguszko Roman, do Tarnowa. — Hr. Tarnowski Wład., do Czerniowiec. — Br. Büllow Rudolf, c. k. oficer, po Glogowa. — Allmazi Bella, c. k. porucz. i Bobrowski Józef, c. k. porucz., do Tarnopola. — Frank Ferd., c. k. porucz., do Nahaczowa. — Gizowski Józef, c. k. porucznik, do Buczal. — Młodecki Kaz., c. k. porucz., do Brodów. — Skwarczyński Wincenty, c. k. porucz., do Wierzchni. — Wolański Mikołaj, c. k. porucznik, do Pauszówki. — Zyka Maur., c. k. podporucz., do Kresowa. — Nurowski Jan, do Derzowa. Ośmiałowski Szymon, do Janczyna. — Sendzimir Franciszek, do Stanimierza.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 24. września.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.73	+ 9.5	82 7	zach. sł.	0
2. god. po poł.	324 80	+ 17.4	43.9	„ „	6
10. god. wiecz.	324 67	+ 12.6	79.6	„ „	4

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs Lwowski.

Dnia 24. września

		gotówką zł.	c.	towarem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	81	5	90
Dukat cesarski	„	5	85	5	93
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	03	10	23
Rubel srebrny rosyjski	„	1	83	1	95
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	71
Talar pruski	„	1	81	1	84
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—	—	—	.
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		79	38	80	45
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		83	38	84	40
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		65	25	66	38
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		65	—	66	—
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		212	25	213	—
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		172	—	175	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20. września.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65 —	65.20
od Kwiet. do października po 5%	65 —	65.20
Pożyczka w srebrze 1864 (fun. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	72 —	73 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	77 50	78 —
Metaliki po 5%	56 50	56 70
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	136 50	137 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	136 —	137.—
Przez. do wyl. z r. 1854	72 —	73.—
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	82 40	82 60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	87 25	87 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zlr.	73 50	73.70
Renty Como po 42 lir. aust.	19.50	20.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zlr.		
Niższej Austryi	88.—	89 —
Czech	88 50	89 50

	pien.	towar.
Węgier	68 50	69 —
Galicyi	65 —	65 75
Siedmiogrodu	62 —	62 75
Bukowiny	63 50	64 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	100 —

2. Akcye.

Banku narodowego	683 —	685.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	180 30	180 50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	604 —	606.—
Banku anglo-austryackiego na 200 zlr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	105 —	105 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1698.—	1702.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	236 50	236 70
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	185 —	185 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	141 25	141 75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	212 75	213 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	173 —	173 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	480.—	481.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 —	92.25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	89 75	90 25
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	105 —	106 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.—	95.25
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	91.50	92.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	98 25	98 75

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	127 50	127 75
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	85.75	86.75
Poz. Tryc. po 100 zł. m. k.	117.—	119.—
„ „ po 50 zł. w. a.	53.—	55.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	23 —	24.—

	pien.	towar.
Esterhazego po 40 zł. m. k.	97.—	100.—
Salma „ 40 „ „	29.—	29.50
Palffego „ 40 „ „	21.50	22 50
Clarego „ 40 „ „	24.—	25.—
St. Genois „ 40 „ „	23.—	23 50
Windischgrätza 20 „ „	17.—	18.—
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	12.—	12.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	102 80	103 —
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	103 —	103 25
Hamburg za 100 M. B.	90 85	91.—
Londyn za 10 ft. szt.	123 50	123.70
Paryż za 100 fr.	49 —	49 10

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5 89	5 90
detto. pełnej wagi	5.89	5.90
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.88	9.89
Rosyjski imperyał	10.10	10.12
Talar związkowy	1.81½	1.82
Srebro	121.50	121 75
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. 13 c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 24. września.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	56	20
„ z procentami z maja i listopada	—	—
5% pożyczka narodowa	65	15
Losy z 1860 roku	82	60
Akcye banku wiedeńskiego	684	—
„ „ kredytowego	180	—
Londyn, 10 funtów szterlingów	123	80
Srebro	121	65
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	91

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1974) **Kundmachung.** (3)

Nro. 955-Pr. Zur Sicherstellung der Lieferung warmer Kost, des Brotes und sonstiger Bedürfnisse für die Häftlinge des Tarnopoler k. k. Kreisgerichtes im Jahre 1868 wird bei dem Präsidium dieses Gerichtes eine mündliche Minuendo-Licitation am 10ten October l. J. Nachmittags abgehalten werden.

Unternehmungslustige werden hiezu mit dem vorgeladen, daß das zu erlegende Vadium 1290 fl. betrage und daß bis zum Abschluße der mündlichen Verhandlung gehörig ausgestellte, mit dem besagten Vadium belegte schriftliche Offerten werden angenommen werden.

Die Licitationsbedingnisse können bei dem k. k. Kreisgerichts-Präsidium eingesehen werden.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Tarnopol, am 20. September 1867.

(1963) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 2116. Wegen Sicherstellung der Verpachtung der Spitalskostbereitung für das k. k. Truppen-Spital zu Neu-Sandec, dann Lieferung der ärztlichen und sonstigen Spitalsbedürfnisse pro 1868 wird am 26. l. M., Vormittags 9 Uhr beim genannten Truppenspitale eine öffentliche Verhandlung sowohl im mündlichen als Offertswege stattfinden, allwo die Licitationsbedingnisse in den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden können.

Neu-Sandec, am 20. September 1867.

(1927) **Edict.** (1)

Nro. 37153. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird hiermit bekannt gemacht, daß die in Folge h. g. Beschlußes vom 17. Juli 1866 Z. 30591 über das Vermögen des hiesigen Buchdruckers Abraham Isaac Menkes eingeleitete Ausgleichsverhandlung beendiget und demselben die freie Verwaltung des Vermögens zurückgestellt wurde.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 20. August 1867.

(1905) **Edict.** (2)

Nr. 16451. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte wird über die vom Hrn. August Friedlein protokollirten Handelsmannes in Krakau gemachte Anzeige von der Einstellung seiner Zahlungen über das sämmtliche bewegliche und über das in jenen Kronländern, für welche das Gesetz vom 17. December 1862 Nr. 97 R. G. Bl. Wirksamkeit hat, befindliche unbewegliche Vermögen desselben das Ausgleichsverfahren eingeleitet, zur Beschlagnahme und Inventirung des Vermögens, dann zur Leitung des Ausgleichsverfahrens der k. k. Notar Hr. Dr. Strzelbicki als Gerichtscommissär ernannt, mit dem Beifügen, daß der Zeitpunct zur Anmeldung der Forderungen und die Vorladung zur Ausgleichsverhandlung selbst durch denselben insbesondere werde kundgemacht werden, daß es jedoch jedem Gläubiger freistehe, seine Forderungen mit der Rechtswirkung des §fes 15 des obigen Gesetzes sogleich anzumelden.

Krakau, am 15. September 1867.

Edykt.

Nr. 16451. C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy w Krakowie na doniesienie przez p. Augusta Friedleina protokołowanego kupca w Krakowie o wstrzymanie wypłaty zarządza względem całego ruchomego i nieruchomego w krajach koronnych, dla których ustawa z dnia 17. grudnia 1862 l. 97. Dz. pr. p. obowiązująca znajdującego się majątku — postępowanie ugodne, mianuje zarazem c. k. notaryusza pana Dra. Strzelbickiego komisarzem sądowym do uskutecznienia zajęcia, sporządzenia inwentarza majątku, tudzież do przeprowadzenia postępowania ugodnego z tą uwagą, że tenże komisarz sądowy termin do zgłoszenia się wierzycieli i wezwanie do układu ugodnego oddzielnie ogłosi, że jednak każdemu wierzycielowi wolno jest z pretensyami swemi ze skutkiem §fu 15. powołanej ustawy zgłosić się bezzwłocznie.

Kraków, dnia 15. września 1867.

(1936) **Edikt.** (2)

Nr. 44570. Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte zu Lemberg wird dem Abraham Hellmann mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn die k. k. Finanz-Procuratur Namens der öffentlichen Verwaltung am 6ten August 1867 zur Zahl 44570 eine Klage wegen unbefugter Auswanderung angebracht, und um richterliche Hilfe gebeten, worüber ein Termin zur Verhandlung auf den 30ten September 1867 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Abraham Hellmann unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Herrn Landesadvocaten Dr. Natkis mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Fränkel als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen, und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte.

Lemberg, am 10. August 1867.

(1897) **Edykt.** (2)

Nr. 16534. C. k. sąd krajowy jako handlowy zawiadamia, że prośbie Tomasza Dubickiego przeciw spadkobiercom Henryka hr. Dieduszyckiego jako to: Henryce Amalii Maryi i Franciszce czworga im., Maryi, Amalii i Michałowi hrab. Dieduszyckim z dn. 21. Marca 1867 l. 16534 w drodze egzekucyi prawomocnego nakazu płatniczego z dnia 5go grudnia 1850 liczby 15255 dla zaspokojenia sumy wekslowej 1000 złr. m. k. czyli 1050 zł. w. a. zadość czyniąc, przyznanie odpowiedniej części z pieniędzy na rzecz masy Henryka hr. Dieduszyckiego i Teodozyi hrab. Dieduszyckiej w depozycie sądowym w Stanisławowie złożonych uchwałą tutejszo-sądową z 22. maja 1867 do liczby 16534 zezwolone zostało.

Ponieważ pobyt pozwanych wiadomy nie jest, przeto ustanawia się dla nich kurator w osobie pana adwokata krajowego Dra. Tarnawieckiego z substytucyą pana adwokata krajowego Dra Czemeryńskiego na ich koszt i temuż wyż powołana uchwała doręcza się.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego..

Lwów, dnia 22. maja 1867.

(1935) **Edict.** (2)

Nro. 44572. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Hennoch Fraenkel mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn die k. k. Finanz-Procuratur Namens der öffentlichen Verwaltung wegen unbefugter Auswanderung am 6. August 1867 z. Z. 44572 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Termin zur Verhandlung auf den 30. September 1867, 11 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Aufenthaltsort des belangten Hennoch Fraenkel nicht bekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Fraenkel mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Kolischer als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Landesgerichte

Lemberg, am 10. August 1867.

(1937) **Edict.** (2)

Nro. 44571. Vom k. k. Landesgerichte zu Lemberg wird dem Michael Hellmann mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn die k. k. Finanz-Procuratur Namens der öffentlichen Verwaltung wegen unbefugter Auswanderung am 6. August 1867 z. Z. 44571 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Termin zur Verhandlung auf den 30. September 1867 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt wurde.

Da der Aufenthaltsort des belangten Michael Hellmann unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Natkis mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Fraenkel als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 10. August 1867.

(1930) **Edict.** (2)

Nro. 4265. Vom k. k. Bezirksgerichte Kołomea wird bekannt gemacht, daß im Zwecke der Aufhebung der Gemeinschaft der dem Hersch Schauder und Jacob Mendel Hauslich eigenthümlich gehörigen Realität CNr. 73 zu Kołomea Stadt die executive Veräußerung dieser Realität CNr. 73 Stadt zu Kołomea bewilligt wird und zwar unter nachstehenden Bedingungen:

1. Zur executiven Veräußerung der besagten, einen Tabularkörper bildenden Realität sub CNr. 73 Stadt zu Kołomea werden drei Termine, und zwar auf den 10. October 1867, auf den 14. November 1767 und den 12. December 1867, jedesmal um 10 Uhr Früh hiergerichts bestimmt, mit dem, daß diese Realität bei den ersten zwei Terminen nur über oder um den Schätzungswerth, hingegen beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe veräußert werden wird.

2. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth mit 4600 fl. öst. W. angenommen.

3. Jeder Kauflustige ist gehalten, ein Vadium von 5% des Ausrufspreises bei der Feilbietungs-Commission zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, den Mitlicitanten aber gleich nach der geschlossenen Licitation zurückgestellt werden wird.

4. Das in diesem Hause sub CNr. 73 Stadt befindliche und Post 10 des Activstandes auf den Namen des Chaim Srul Ufer intabulirte Gewölbe wird in den Kauf dieser Realität nicht einbezogen.

5. Der Ersteher ist verpflichtet, den Erstehungspreis vierzehn Tage nachdem der Bescheid, worüber der Licitationsact zur Wissenschaft genommen, in Rechtskraft erwachsen sein wird, derart zu erlegen, daß er die Hälfte des Kaufschillings zu Gunsten des Jacob Mendel Hauslich, die andere Hälfte zu Gunsten des Hersch Schauder comportire.

6. Der Ersteher bleibt berechtiget, beim Erlage des Kaufschillings nach der Bedingung ad 5 die auf dem Antheile des Jacob Mendel Hauslich oder auf dem Antheile des Hersch Schauder haftenden Lasten, in der für jeden derselben zu erlegenden Kaufschillingshälfte unter Beilegung des letzten Tabularauszuges einzurechnen und somit nur den nach Abzug der Lasten verbleibenden Ueberrest zu erlegen, falls für diese Realitätshälfte ein die Kosten übersteigender Kaufpreis erzielt werden würde.

7. Bei der Feilbietung dieser Realität dürfen auch die beiden Miteigenthümer Jacob Mendel Hauslich und Hersch Schauder als Mitlicitanten auftreten.

8. Sollte Jacob Mendel Hauslich oder Hersch Schauder als Bestbieter diese Realität erstehen, so bleibt jeder derselben von dem Erlage der auf ihn entfallenden Hälfte des Kaufschillings befreit, und denselben wird vielmehr nach eingetretener Eigenthums-Einantwortung auch die Hälfte des von ihm erlegten Vadiums zurückgezahlt werden.

9. Gleich nach dem Erlage des Kaufschillings wird dem Ersteher das Eigenthumsdecret der angekauften Realität zugestellt und derselbe auch in den physischen Besitz der Realität eingeführt werden.

10 Sollte der Ersteher der Bedingung ad 5 hinsichtlich des Erlages des Kaufschillings nicht nachkommen, so verfällt das Vadium zu Gunsten der beiden Miteigenthümer Jacob Mendel Hauslich und Hersch Schauder, und falls einer dieser Miteigenthümer der Bestbieter sein sollte, zu Gunsten des andern Miteigenthümers, und es wird dann auf Gefahr und Kosten des Erstehers diese Realität blos an einem einzigen Termine, um welchen Preis immer hintangegeben werden.

11. Die Bezahlung der Uebertragungsgebühren für diese Erwerbung liegt dem Ersteher allein ob.

12. Hinsichtlich der auf dieser Realität haftenden Lasten und öffentlichen Abgaben werden die Kauflustigen an das Grundbuch, die Stadtcasse und das k. k. Steueramt gewiesen.

Wozu die Kauflustigen vorgeladen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte

Kołomea, am 28. August 1867.

(1916) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 1392. C. k. sąd powiatowy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Antoniego Wiśniewskiego przeciw Hieronimowi Błażowskiemu pto. 3000 zł. w. a. z p. n. przymusowa sprzedaż zagrabionych u p. Hieronima Błażowskiego 45 klaczy stadnych dnia 15. października 1867, a w razie nieudania się 29. października 1867, każdą razą o 9tej godzinie z rana się odbędzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Mielnica, dnia 22. kwietnia 1867.

(1965) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 34286. Das der Reichsdomaine Kałusz zustehende ausschließliche Brantwein- und Metherzeugungs- und Ausschanksrecht wird für die Zeit vom 1. November 1867 bis Ende October 1870 in nachstehenden 23 Sectionen im Wege einer schriftlichen Offertenverhandlung verpachtet werden.

Sections-Nr.	Zugewiesene Ortschaften	Ausrufspreis des jährlichen Pachtzinses	Zu erlegendes Vadium
		Gulden	
I.	Zagórze	868	87
II.	Bania und Neu-Kałusz .	2342	234
III.	Mościska	780	78
IV.	Siwka und Ugarsthal . .	700	70
V.	Kadobna und Kropiwnik .	1087	109
VI.	Dobrowłany mit der Ueberfuhr	528	53
VII.	Dołhe und Poyło . . .	957	96
VIII.	Podwichale	563	56
IX.	Nowica	900	90
X.	Wisłowa	1215	122
XI.	Mysłow, Rypianka, Jaworówka	858	86
XII.	Zawoj und Grabówka . .	683	68
XIII.	Petranka	760	76
XIV.	Uhrynow średni und stary	665	66
XV.	Berłohy und Kamień . .	740	74
XVI.	Równia und Topolsko .	800	80
XVII.	Słoboda równiańska . .	180	18
XVIII.	Krasna und Łdziany . .	1029	103
XIX.	Jasień	1520	152
XX.	Śliwki, Przysłup, Majdan	945	95
XXI.	Niebyłow und Słoboda niebyłowska	904	90
XXII.	Landestreu	359	36
XXIII.	Kopanka	854	85
	Im Ganzen .	20237	2024

Die schriftlichen Offerten, welche auf einzelne, mehrere oder sämmtliche obbezeichnete Sectionen lauten können, müssen vom Offerenten mit Vor- und Zunamen unter Angabe des Wohnortes eigenhändig gefertiget, gehörig gestempelt und versiegelt, und mit dem obangegebenen Vadium versehen sein, die genaue Bezeichnung des Pachtobjectes, auf welches geboten wird, und den bestimmten Betrag des Jahrespachtzinses in österr. Währung, welcher angeboten wird, in Ziffern und in Buchstaben ausgedrückt enthalten, und es darf darin keine Bedingung vorkommen, welche mit den Licitationsbedingnissen nicht im Einklange wäre, vielmehr muß darin die Erklärung enthalten sein, daß dem Offerenten die Licitationsbedingnisse bekannt sind und er sich denselben unbedingt unterwirft.

Diese Offerten können längstens bis zum 4. October 1867, 6 Uhr Abends beim Vorsteher des k. k. Cameral-Wirthschaftsamtes in Kałusz überreicht werden. Später einlangende Offerten werden nicht berücksichtigt werden.

Die commissionelle Eröffnung der eingelangten Offerten wird am 5. October 1867 um 10 Uhr Vormittags stattfinden. Das Aerar behält sich das Recht der freien Wahl unter den Offerenten vor.

Die näheren Licitationsbedingnisse können bei dem k. k. Cameral-Wirthschaftsamte in Kałusz eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 17. September 1867.

(1951) **(3)**

Licitations-Kundmachung.

Nr. 174. Wegen Sicherstellung der Spitalskost-Verpachtung, und wo aus Mangel an Concurrenten es nicht erzielt werden könnte, wegen Sicherstellung der dem Mindestfordernden zu überlassenden Lieferung an Victualien, Getränken, ärztlichen Bedürfnissen, dann Spitals-Requisiten, und sonstigen Professionisten-Arbeiten auf die Zeit vom 1. Jänner 1868 bis Ende Dezember 1868 für das hierortige k. k. Militär-Spital . . . . wird im hierortigen Spitalsgebäude am 8. October 1867 und dem darauf folgenden Tage um 10 Uhr Vormittags, eine öffentliche sowohl mündliche als auch schriftliche Offerts-Verhandlung abgehalten werden.

Das beiläufige Erforderniß an Kost-Portionen für das ganze Jahr besteht:

Portionen	Anzahl	Portionen	Anzahl		Anzahl
Früh- und Abend-Suppe.		**Mittags-Speisen.** Obst volle Diät	40	Stück Ei	500
Leere Diät	50	„ viertel	60	Seidel Bier	
Schleimsuppe	50	„ drittel	200	„ Milch	1000
Bolle	140	Reiß in Fleischbrühe	2000	„ Branntwein	350
Viertel	80	„ „ Milch	50	„ weißer Wein	500
Panade	30	Gemüse und Sauerkraut für $^1/_3$		„ rother „	2000
Drittel	3100	Zuspeise für $^1/_2$ und Ganze	10000	Fleisch für Braten und Eingemachtes ohne	
Halbe	15000	Mehlspeisen oder Knödeln	5	Zuwage, bester Qualität, Rindfleisch zur	
Ganze	20000	für $^1/_2$ und Ganze	3000	Bereitung der verschiedenen Diät-Portio-	
Mittags-Suppe.		Essigkren	100	nen, und zwar für $^1/_2$ und ganze Portionen	15000
		Wein- oder Biersuppe mit Ei	200	**Mittags-Brot.**	
Leere Diät	25	Biersuppe ohne Ei			
Bolle	70	Mehlspeise in Fleischbrühe	500	Stück 3löthige Semmel	60
Viertel	25	„ „ Milch	100	„ 6 „ „	3600
Drittel	1550	Sauce	3000	„ 9 „ „	1200
Halbe	7500	Gebratenes halbes Huhn		„ 16 „ Brod	5000
Ganze	10000	Eingemachtes „ „	800	„ 26 „ „	10000

Das beiläufige Erforderniß an nachstehenden Artikeln für das ganze Jahr besteht:

Für das Miltiär-Medicamenten-Depot oder die Garnisons-Apotheke zu . .

Artikel	Nied. Oesterr. Centner	Nied. Oesterr. Pfund	Nied. Oesterr. Maß	Stück	Artikel	Nied. Oesterr. Centner	Nied. Oesterr. Pfund	Nied. Oesterr. Maß	Stück
Essig (acetum venale)	—	—	50	—	Hausseife	—	80	—	—
Stärkmehl	—	5	—	—	Citronen	—	—	—	500
Terpentinöhl	—	—	2	—	Wachholderbeeren	—	24	—	—
Olivenöhl	—	5	—	—	Eis	5	—	—	—
Zucker	—	5	—	—	Blutegel	—	—	—	500

Aerztliche Bedürfnisse, Spitals-Requisiten, Wäsche-Reinigung, Verzinnung der Kochgeschirre und sonstige Professionisten-Arbeiten müssen nach dem jeweiligen Bedarf beigestellt werden.

Das vorstehende Erforderniß ist nur annäherungsweise angenommen; die Lieferungs-Verbindlichkeit lautet auf den wirklichen Bedarf.

Von den, dem schnellen Verderben nicht unterliegenden Artikeln haben die Licitanten Probemuster mitzubringen und vorzuzeigen; jene Muster, nach welchen geliefert werden soll, werden beim Spitale aufbewahrt und mit dem Siegel des Erstehers versehen.

Sämmtliche Gegenstände werden nach ihrer Eigenschaft entweder stückweise oder im nied. österr. Maße und Gewichte geliefert.

Zur Licitation wird Niemand zugelassen, der sich nicht früher mit einem nicht über Ein Jahr alten ortsobrigkeitlichen Zeugnisse über seine Solidität und die dießfällige Geschäftsfähigkeit ausweiset, und nicht vorher ein Vadium erlegt, welches für die Spitalskost-Bereitung und Getränke 300 fl., dann für die Medicamenten-Erfordernisse, für die ärztlichen Bedürfnisse, für die Glaswaaren, für das irdene Geschier, für die Holzwaaren, für die Eisen- und Blechwaaren, so wie für Binderarbeiten und für das Haarschneiden und Rasiren der Kranken mit 2 fl. festgesetzt ist, und denjenigen, die nichts erstehen, gleich nach beendeter Licitation zurückgestellt werden wird, von den Erstehern aber sogleich bei Unterfertigung des Licitations-Protokolls auf die mit zehn Perzent des Betrages der angenommenen ganzjährigen Lieferung der betreffenden Artikel bemessene Caution ergänzt und depositirt werden muß. Diese Caution kann entweder im baaren Gelde, oder in Staatspapieren nach dem börsenmäßigen Course, in einer Real-Caution, oder in einer Bürgschaft geleistet werden.

Schriftliche Offerte werden unter folgenden Bedingnissen angenommen und berücksichtiget:

a) Dieselben müssen noch vor dem Beginn der mündlichen Licitation bei dem bezüglichen Militär-Spitale einlangen, versiegelt, mit einem nicht über ein Jahr alten obrigkeitlichen Soliditäts-Zeugnisse, dem bestimmten Vadium, oder statt desselben mit dem Casse-Erlagsscheine belegt, und nach dem unten angegebenen Formulare verfaßt, endlich weder radirt noch corrigirt sein.

b) Das Offert muß von dem Offerenten eigenhändig gefertiget sein; ist derselbe des Schreibens unkundig, so muß er sein Handzeichen beisetzen, und das Offert durch zwei des Schreibens kundige Zeugen, worin einer als Namensfertiger den Vor- und Zunamen des Offerenten beisetzen soll, fertigen lassen.

c) Jüdische Unterschriften werden gesetzlich nur als Handzeichen angesehen; es ist daher der Name des auf vorgenannte Art unterfertigten Offerenten in deutscher oder lateinischer Schrift nach der Bestimmung des vorhergehenden Punktes deutlich darunter zu schreiben.

d) Der betreffende Offerent hat in seinem Anerbietungsschreiben ausdrücklich zu erklären, daß er in Nichts von den bekannt gemachten Licitations- oder Contracts-Bedingungen abweichen wolle, vielmehr durch sein schriftliches Offert sich eben so verbindlich mache, als wenn ihm die Licitations-Bedingungen bei der mündlichen Versteigerung vorgelesen worden wären, und er dieselben, sowie das Protokoll selbst, mit unterschrieben hätte; somit hat

e) der Offerent in dem schriftlichen Offerte sich zugleich zu verpflichten, im Falle er Ersteher bleibe, nach erhaltener offizieller Kenntniß hievon das Vadium zur vollen Caution unverzüglich zu ergänzen, und falls er dieses unterließe, sich dem richterlichen Verfahren ganz, und zwar so unterwerfen, als wenn er die Caution selbst erlegt und die Lieferung übernommen hätte, so daß er also auch zur Ergänzung der Caution auf gesetzlichem Wege verhalten werden kann.

f) In dem schriftlichen Offerte ist der Anbot mit Buchstaben auszuschreiben und ein für alle Mal bestimmt auszusprechen, weil dieser Anbot als unabänderlich betrachtet werden muß, und es dürfen also

g) in diesem Offerte ebenso wenig bedingnißweise auf das noch unbekannte Resultat der mündlichen Licitation, oder auf andere Offerte Bezug habende Nachlässe, als Ausnahmen oder Abweichungen von den Licitations-Bedingungen vorkommen.

h) Der Offerent muß sich eine theilweise Genehmigung seines Anbotes gefallen lassen. Das Offert ist für den Offerenten vom Ausstellungstage, für das Aerar aber erst vom Tage der Genehmigung verbindlich. Diese Genehmigung wird dem Offerenten durch das betreffende Spital bekannt gegeben, und derselbe unter Einem aufgefordert werden, das erlegte Vadium zur vollen Caution zu ergänzen. Seinerzeit wird dem Offerenten eine beglaubigte Abschrift des ratificirten Vertrags eingehändigt werden.

i) Die eingelangten schriftlichen Offerten werden erst nach Beendigung des mündlichen Verfahrens eröffnet werden.

k) Derjenige Offerent wird als Ersteher betrachtet, dessen mündlicher oder schriftlicher Anbot für das Aerar am günstigsten sich darstellt, insoferne überhaupt dieser Anbot annehmbar erscheint. Ist der Anbot des schriftlichen Offerenten mit dem mündlichen Bestbote gleich, so wird Letzterem der Vorzug gegeben und nicht weiter mehr verhandelt.

l) Auf Nachtrags-Offerte wird keine Rücksicht genommen, und werden alle Jene, die bei den vorgesetzten Stellen allenfalls einlangen dürften, nicht nur nicht berücksichtiget, sondern ad acta gelegt werden.

Der Kontrakt ist für den Bestbiether gleich vom Tage des von ihm unterfertigten Licitations-Protokolls unwiderruflich, für das Aerar aber erst vom Tage der erfolgten Genehmigung verbindlich.

Die weiteren Licitations-Bedingnisse können von jetzt an bei den Spitals-Commanden während der gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

Vom k. k. Landes-General-Commando für Galizien und die Bukowina.

Formulare des Offertes.

Vom Innen.

1 fl. Stempel-Marke.

Ich Endesgefertigter erkläre in Folge der kundgemachten Licitation, bezüglich der Sicherstellung der Spitals-Erfordernisse für die Zeit vom 1. Jänner 1868 bis Ende December 1868, daß ich für das Militär-Spital zu Wadowice nachstehende Artikel, als:

Mundsemmeln à { 3 Loth um . . kr. Sage! . . . . . Kreuzer / 6 „ „ . . „ „ . . . . . . „ / 9 „ „ . . „ „ . . . . . . „ } pr. Stück

Altgebackene Semmeln um . . kr. Sage! . . . . . . Kreuzer pr. Stück

Brot à { 16 Loth um . . kr. Sage! . . . . Kreuzer / 26 „ . . . „ „ . . . . „ } pr. Stück

und so weiter zu liefern bereit bin, u. z. alles in nieder-österreich. Maaße und Gewichte.

Gleichzeitig erkläre ich ausdrücklich, daß ich in nichts von den bekannt gemachten Licitations- oder Contracts-Bedingungen abweichen wolle und mich durch mein schriftliches Offert ebenso verbindlich mache, als wenn mir die Licitations-Bedingungen vorgelesen worden wären, und ich das Protocoll selbst unterschrieben hätte, auch jederzeit bereit bin, falls ich Ersteher bleiben sollte, nach erhaltener officieller Kenntniß hievon das zuliegende Vadium pr. . . fl. Sage! . . . . Gulden (oder das laut Gegenschein in der Spitalscasse zu N. erlegte Vadium pr. . . . fl.) zur vollen Caution unverzüglich zu ergänzen.

N. am . . ten . . . . 1867.

N. N.
wohnhaft zu N. sub Nr.

Von Außen.

Offert
An
das k. k. Garnisons- oder Militär-Skital zu
. . . .

Beschwert mit dem Vadium
von . . . fl. oder mit dem
Gegenschein der Casse zu N.
über . . . fl.

(1903) **Edykt.** (2)

Nr. 2374 - IV. 2952. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach podaje do wiadomości, że dnia 26. września 1847 w Krakuszowicach zmarł Szymon Przybysz bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Gdy najstarszy jego syn Piotr Przybysz z życia i zamieszkania niewiadomym jest, przeto wzywa się go, ażeby w ciągu roku od dnia obecnego edyktu do spadku tego się zgłosił, w przeciwnym bowiem razie spadek ze zgłoszonemi spadkobiercami i z kuratorem dla tegoż w osobie Antoniego Kucharczyka ustanowionym, przeprowadzonym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Niepołomice, dnia 6. września 1867.

(1907) **Edykt powołujący.** (2)

Nr. 5078. C. k. urząd powiatowy w Przemyślanach wzywa niniejszem Jana Hałuszkę z Jaktorowa, przebywającego bez pozwolenia w Rosyi, ażeby w przeciągu trzech miesięcy od pierwszego ogłoszenia tego edyktu w Gazecie krajowej nazad powrócił i bezprawną swą nieobecność usprawiedliwił, gdyż w przeciwnym razie ulegnie postanowieniom cesarskiego patentu z dnia 24. marca 1832 roku.

Od c. k. urzędu powiatowego.

Przemyślany, dnia 14. września 1867.

(1906) **Edykt.** (2)

Nr. 9630. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, iż postępowanie krydalne, uchwałą z d. 4. maja 1865 l. 4365 przeciw Gerszonowi Horowitz rozpoczęte uchwałą z dnia 12. sierpnia 1867 l. 9630 na prośbę wierzycieli zniesione zostało.

Tarnopol, dnia 12. sierpnia 1867.

(1968) **Kundmachung.** (2)

Nr. 55460. Zur Sicherstellung der Wasserbauten am rechten San - Ufer bei Pniów mit einem Kostenaufwande von . . . . 10288 fl. 18 kr.
und am linken Ufer bei Wrzawy mit einem Betrage von . . . . . 7667 „ 6 „

Zusammen im Fiscalpreise von 17955 fl. 24 kr. österr. Währ. wird bei dem genannten Bezirksamte zu Tarnobrzeg am 1. October 1867 eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden.

Die diesbezüglichen Baubehelfe und Baubedingnisse können bei dem genannten Bezirksamte bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden daher aufgefordert, ihre mit einem 10%tigen Vadium belegten und vorschriftsmäßig verfaßten Offerte längstens bis 12 Uhr Mittag des obberwähnten Tages bei dem k. k. Tarnobrzeger Bezirksamte für jeden Bauplatz abgesondert zu überreichen, indem auf später einlangende Offerte keine Rücksicht genommen werden wird.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 14. September 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 55460. Ku zabezpieczeniu wodnych budowel po prawym brzegu Sanu pod Pniowem z obliczeniem kosztów na . . . . 10288 zł. 18 c.
i po lewym brzegu pod Wrzawami z obliczeniem kosztów na . . . . 7667 „ 6 „

razem w cenie fiskalnej . 17955 zł. 24 c. wal. austr. odbędzie się w c. k. urzędzie powiatowym w Tarnobrzegu na dniu 1. października 1867 publiczna licytacya za pomocą ofert.

Odnośne wykazy budownicze i warunki budowy można przeglądać w rzeczonym urzędzie powiatowym aż do dnia licytacyi ofertowej.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się przeto, ażeby swoje oferty ułożone podług przepisu i opatrzone w 10procentowe wadyum wnieśli najdalej do godziny 12tej w południe wyżwspomnionego dnia do c. k. urzędu powiatowego w Tarnobrzegu osobne na każde miejsce budowy, gdyż nadchodzące później oferty nie będą wcale uwzględniane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 14. września 1867.

(1908) **Edykt.** (1)

Nr. 28.502. C. k. sąd krajowy lwowski uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu pp. Michała Ortyńskiego, Jana Ortyńskiego, Adolfa, Karola i Albinę Haywasów, lub w razie ich śmierci spadkobierców ich, że dla nich z powodu wydanego w skutek prośby p. Heleny Antoniny dw. im. Romanowskiej, uchwałą z dnia 28. czerwca 1867 do L. 28.502 polecenia, w przeciągu 3 dni wykazania, że uskuteczniona w stanie biernym sumy 1311 dukatów hol. na dobrach Piotrow i Siekierczyn intabulowanej Dom. 225 p. 459 n. 1 on. prenotacya sumy 200 duk. jest usprawiedliwioną, lub w toku usprawiedliwienia zostaje, p. adw. Dra. Malego z zastępstwem p. adw. Dra. Białoskórskiego kuratorem ustanowiono i temuż dotyczącą uchwałę doręczono.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 28. czerwca 1867.

(1898) **Edykt.** (2)

Nr. 16533. C. k. sąd krajowy Lwowski jako handlowy niniejszem zawiadamia, że na prośbę Franciszki Łuszczyńskiej przeciw spadkobiercom Henryka hr. Dieduszyckiego, jako to: przeciw Henryce, Amalii, Maryi, Franciszce, czworga imion, Maryi, Amalii, Teodozyi i Michałowi hr. Dieduszyckim, z miejsca pobytu niewiadomym, względem zaspokojenia sumy wekslowej 2559 złr. 7 kr. m. k. na podstawie nakazu płatniczego Magistratu lwowskiego, jako byłego sądu wekslowego z dnia 24. września 1846 do L. 9960 o przyznanie odpowiedniej części z pieniędzy na rzecz masy Henryka hr. Dieduszyckiego i Teodozyi hr. Dieduszyckiej w depozycie sądowym w Stanisławowie złożonych, uchwałą z dnia 15. maja 1867 do L. 16533 w celu zbadania prawomocności i płynności tejże pretensyi dzień sądowy na 24. października 1867 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został. Oraz postanawia się dla spadkobierców Henryka hr. Dieduszyckiego z pobytu niewiadomych kurator w osobie p. adwokata krajowego Dr. Czemeryńskiego z substytucyą p. adwokata krajowego Dr. Męcińskiego, któremu uchwała niniejsza doręcza się, i wzywa się pozwanych, aby na powyższym terminie albo osobiście stanęli, lub tez postanowionemu kuratorowi wcześnie przed terminem potrzebną informacyę udzielili, lub też do przeprowadzenia niniejszej sprawy jakiego innego zastępcy wcześnie upoważnili, i o tem, jako też o miejscu swego pobytu sądowi donieśli, w przeciwnym bowiem razie, jako na powyższa prośbę zezwalające uważaze będą.

Lwów, dnia 15. maja 1867.

(1931) **Edykt.** (1)

Nr. 5153. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem p. Nikodema Marynowskiego z Krasnego powiat Nowy Sącz, iż p. Paweł Zieliński z Gruszowa przeciw niemu i innym pod dniem 5. kwietnia 1867 do l. 1975 pozew względem pozwolenia i przedsięwzięcia sprzedaży publicznej dóbr Krasne z przyn. w celu zniesienia wspólnej własności wytoczył. — Gdy pozwany Nikodem Marynowski z życia i miejsca teraźniejszego pobytu nie jest wiadomy, ustanawia się dla niego kuratora p. adw. Dra. Zajkowskiego z substytucyą p. adw. Dra. Micewskiego, a doręczając rzeczonemu kuratorowi napis pozwu, wyznacza się termin do ustnej rozprawy na dzień 13. listopada 1867 o godz. 9. zrana, na którem sprawa według przepisów procedury sądowej galic. toczyć się będzie. — Wzywa się więc p. Nikodema Marynowskiego, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał, inaczej złe skutki z zaniedbania wynikłe sam sobie przypisać będzie musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, 9. września 1867.

(1850) **Kundmachung** (5)

Nr. 4469. An jedem Freitag 10 Uhr Vormittags findet beim Lemberger k. k. Militär-Verpflegs-Magazin eine Licitation über Verkauf von Korn-Kleien statt.

Außerdem werden Korn-Kleien im Ilzelverkauf täglich hintangegeben.

Auch werden entsprechend vercautionirte Anträge auf die Abnahme größerer Kleien-Quantitäten entgegen genommen.

K. k. Militär-Verpflegs-Magazins-Verwaltung.

Lemberg, am 7. September 1867.

Obwieszczenie.

Nr. 4469. W c. k. magazynie prowiantów wojskowych we Lwowie odbywa się w każden piątek o 10tej godzinie rano, licytacya na otręby żytnie.

Oprócz tego można codziennie otrąb dostać podług cen w urzędzie oznaczonych.

Także przyjmują się na większe ilości otrąb ofery odpowiednio kaucyonowane.

Z. k. magazynu prowiantów wojskowych.

Lwów, dnia 7. września 1867.